

Det er videre efter bestemmelsen i *stk. 1, nr. 8, 1. led*, en betingelse for meddelelse af tilladelse, at ansøgeren i øvrigt gør det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde. Bestemmelsen omfatter således tilfælde, hvor en ansøger har begået et eller flere strafbare forhold, der imidlertid ikke begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. *stk. 1, nr. 6*, men herudover omfatter bestemmelsen også forhold, der ikke har medført strafferetlig tiltale. Det kan således være oplyst, at ansøgeren er afskediget fra en stilling på grund af uredelighed, der ikke har medført straffesag, at ansøgeren i anden virksomhed på grov måde har tilsidesat hensynet til sine kunder, eller at vedkommende har udført ulovlig buskørsel. Videre kan omstændigheder ved en eventuel tidligere konkurs, betalingsstandsning m.v. medføre, at den pågældende ikke kan anses at kunne udføre virksomheden på forsvarlig måde. Der kan således gives afslag, hvis årsagerne til de økonomiske vanskeligheder ikke er undskyldelige.

Efter *stk. 1, nr. 8, 2. led*, skal ansøgeren endvidere gøre det antageligt, at han vil udøve virksomheden i overensstemmelse med god skik inden for branchen, herunder at han vil kunne drive virksomheden på en sådan måde, at den vil kunne leve op til de inden for branchen gældende regler og kutymer for god og sædvanlig, faglig kompetent transportvirksomhed. Det må i øvrigt understreges, at de krav, der følger af 1. og 2. led, i vidt omfang vil være sammenfaldende, og at der også vil kunne nægtes tilladelse, såfremt vedkommende har gjort sig skyldig i et eller flere strafbare forhold, der efter en samlet vurdering medfører, at vedkommende ikke kan gøre det antageligt, at virksomheden vil blive udøvet på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Såfremt nægtelse af tilladelse sker efter *stk. 1, nr. 8*, vil afgørelsen kunne efterprøves ved domstolene efter den almindelige regel om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63. Sagen skal af den pågældende anlægges for landsretten i 1. instans, mens byretsbehandling vil dog kunne vedtages, jf. retsplejelovens § 226.

Bestemmelsen i *stk. 2* medfører, at kravet om dansk indfødsret og bopæl bortfalder i det omfang, dette har hjemmel i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af trafikministeren. Bestemmelsen i EF-traktaten om etablering gælder for vognmandsvirksomhed, og derfor gælder kravet om indfødsret og bopæl ikke for personer, der er omfattet af disse regler. I henhold til bestemmelsen kan trafikministeren i øvrigt fastsætte, at kravet om dansk indfødsret m.v. ikke skal gælde for f.eks. nordiske statsborgere.

§ 13

Forslaget til § 13 svarer til § 4 i godskørselsloven.

Tilladelse til buskørsel kan efter lovforslaget som hidtil udstedes til et selskab eller anden juridisk person, såfremt betingelserne i lovforslagets § 12, *stk. 1, nr. 4, 5 og 8*, er opfyldt. Bestemmelsen i § 12, *stk. 1, nr. 8*, kan anvendes således, at der nægtes tilladelse til et selskab, hvor personkredsen bag dette helt eller delvis ikke selv vil kunne få udstedt en tilladelse f.eks. på grund af, at de pågældende tidligere ikke har drevet transportvirksomhed på forsvarlig måde eller i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Det er videre en betingelse for at opnå en tilladelse, at der i selskabet m.v. er ansat en godkendt ansvarlig leder, jf. bestemmelsen i *stk. 2*, hvorefter denne skal opfylde betingelserne i § 12, *stk. 1, nr. 1-4 og 6-8*.

Den ansvarlige leder skal faktisk og vedvarende forestå buskørslen i virksomheden, og den tilladelsesudstedende myndighed kan derfor med henblik på sikring heraf, således at der ikke forekommer »stråmandsvirksomhed«, kræve ansættelseskontrakten forelagt til godkendelse, ligesom det kan fastsættes, at vedkommende er tegningsberettiget og udelukkende skal være ansat i selskabet, og ikke må drive virksomhed ved siden af arbejdet som ansvarlig leder.

Til nr. 8 og 9

Forslaget til §§ 14-16 svarer til godskørselslovens §§ 12-14.

§§ 14 og 15

Forslaget til § 14, *stk. 1*, indebærer, at en tilladelse vil kunne tilbagekaldes af den tilladelsesudstedende myndighed, hvis indehaveren eller den, der optræder i virksomhedens interesse, groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i loven, forskrifter udstedt i medfør af loven eller vilkårene for tilladelsen. Det er ikke en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende virksomhed eller indehaveren heraf er kendt skyldig i overtrædelserne ved en domstolsafgørelse. Således vil f.eks. konstateringen af, at et selskab gennem en periode ikke har haft ansat en ansvarlig leder, kunne medføre tilbagekaldelse. En tilbagekaldelse på dette grundlag er underkastet domstolskontrol efter de almindelige regler om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Forslaget til § 14, *stk. 2*, indebærer en udvidelse af adgangen til tilbagekaldelse i forhold til den nuværende lov. Mens betingelsen for frakendelse af retten til at udøve en bestemt virksomhed i henhold til straffelovens § 79 forudsætter en nærliggende risiko for misbrug, jf. også forslaget § 12, *stk. 1, nr. 6*, omfatter